

MÁJUS ELSEJE

TÁRSASÁG

Fáklya

A MÁJUS ELSEJE TÁRSASÁG HÍRADÓJA

XIII. évfolyam 1. (52.) szám

2004. január

Széchy András:

Társaságunk a történelem viharában született

(A Május Elseje Társaság megalakulása 15. évfordulóján, az ünnepi Országos Gyűlésen elhangzott előadás rövidítése)

Amikor 15 évvel ezelőtt, mintegy ezer résztvevő jelenlétében, megalakult társaságunk, hosszú előkészületek előzték meg. Nem a kezdeményezők mulasztásából, nagyon sokat késtünk és nem keveset hibáztunk. A szocializmus válságának ügyei alapvetően természetesen nem a mi kis országunkban dőltek el, de nem kevés múltot *rajtunk is*, hogy a mi hazánkban meglehetősen nagy, másokénál *nagyobb* veszteségekkel szenvedtük el a szocializmus átmeneti vereségét Kelet-Európában.

Az objektív és szubjektív okok elemzése hosszantartó, máig le nem zárt vita-kérdés a szocializmus hívei között és a tudományos értékelésekben, melyekhez hazai és nemzetközi fórumokon szerény képességeimmel magam is igyekeztem hozzájárulni. Abban egyöntetű a következtetés a progresszió táborában: a több országra kiterjedő szocialista kísérlet napjainkra, de a jövőre is kihatóan az emberiség történetének legfontosabb új sorsfordító tényezője marad - *pozitív és kiigazítandó tanulságaiban a kapitalizmus meghalásának alternatívája*.

Különösen a 70-80-as évek mélyülő gazdasági világválságában és a kimerítő fegyverkezési versenyben megsokasodtak a szociális és politikai feszültségek. Ennek veszélyeit hazánkban is sokan felismerték. Olyan országban, ahol már két szocialista kísérlet is, különböző okokból, elbukott, illetve annak szélére került. Nem véletlen, hogy az új vihar fellegek gyülekezését látva, a mi társaságunk kezdeményezői között is elsősorban: a 18-19-es forradalmak még élő résztvevői, a két háború közötti ellenforradalommal szemben aktívan küzdő tudatos antifasiszták, az 56-os válság átéltői, a szocialista építésben jeleskedő munkásbrigádok, szövetségi parasztok, értelmiségiek, öntudatos fiatalok ismerték fel elsőnek a helyzet súlyosságát. Ez tükröződött a kezdeményezők, az első ideiglenes, majd később az 1989 szeptemberi I. közgyűlésen megválasztott vezetőség, de az ország egészében rohamosan növekvő tagságunk összetételében is.

A 80-as évek elejétől sebes ütemben, nem utolsó sorban külső támogatással, felgyorsult a kapitalista restaurációs körök féllégális-legális szervezkedése, s különösen *88 májusa után*, szinte feltartozhatatlanná vált a szocialista megújulást akaró hazafiakat inspiráló marxista-leninista párt felbomlási folyamata. Társaságunk kezdeményezői is egyike volt azok körének, akik különféle variációkkal, konkrét javaslatokkal sürgették a baloldali erők *azonnali* társadalmi megszerveződését. Ilyen volt, mint legfontosabb, hogy hozzunk létre különböző szakmák és érdeklődési hovatartozás szerint, egy széles *„Szocialista Megújulási Szövetséget”*, amelyeknek csupán *csak egyik* tagozata lett volna az akkor végül is *egyedülként* megalakult Münnich Társaság. A másik lett volna *aXX. Század Társaság* felújítása a haladó értelmiség harcra állítására *Szigeti József* akadémikus már előrehaladt szervezésével. De más konkrét kezdeményezéseket is sorolhatnánk. Ezek a javaslatok rendre-sorralakadtak a párt és állami vezetés ellenállásának szűrőjén. Lebeszéltek róla még legközelebbi barátaink is a pártvezetésben, akik még teli voltak illúziókkal. Végül is – hosszú huza-vonák után – alaposan megkésve és nem egyszer továbbra is ingadozva, utat engedtek a Társaság létrehozásának.

Társaságunk legalább *ötszöri* nekifutás után, végül is *1988 november 11.-én*, mondhatni elsőként alakult meg, szellemiségében *a baloldali munkásmozgalom megújulásának elkötelezettjeként*. Jellemben mai értelmezések szerint: közügyekkel foglalkozó társadalmi szervezetként, s így is vettünk részt a későbbiekben a közéletben: a Nemzeti Kerekasztal tárgyalásokon, az 1989-90-es politikai harcokban, a választási küzdelmekben. Ugyan-

Állásfoglalás

A Május Elseje Társaság 2003. november 22-én ünnepi országos ülésen emlékezett meg a Társaság alakulásának 15. évfordulójáról. Ez alkalommal a következő állásfoglalást fogadtuk el:

1. Társaságunk jogelődje a Münnich Ferenc Társaság 1988. november 11-én alakult baloldali és civil szervezet. Társaságunk jelenlegi nevével is megerősítette eredeti kötődését a munkásmozgalomhoz, ennek hagyományaihoz.

2. Társaságunk közhasznú szervezetként is - eredeti eszményeink fenntartásával - a mindenkor jelenben igyekezett helytállni, egyben a jövő útjait is kereste. Ennek értelmében fogalmaztuk meg - tekintettel hazánk EU csatlakozására - *Az állampolgárok Európájáért* c. koncepciónk. Ennek keretében például megpróbáljuk keresni annak lehetőségét, hogyan tudnánk kapcsolatot teremteni az Európai Unió országain belüli, mienkhez hasonló civil szervezetekkel.

3. Társaságunk kezdettől a különböző demokratikus, hazafias erők együttműködésének híve, több civil szervezeti tömörülés kezdeményező részese. Társaságunk eddig is nyílt szervezet volt. Várta és várja a célkitűzéseinkkel egyetértő személyeket. Ugyanakkor Alapszabályunk arra is lehetőséget kínál, *hogymás civil szervezetekkel társult viszonyt alakítsunk ki*.

Budapest, 2003. november 22.

akkor szervezetünkben, erős *kommunista aktív*a is működött, mely a platformosodás időszakában *önálló marxista-leninista erőként* is megjelent. A pártszakadás után vezetői, s tagsága zömében aktívan a *Magyar Szocialista Munkáspárt újjászervezésében, s választási küzdelmeiben* vett részt. Emellett, mint társadalmi szervezet, pl. a választásokon szabadkezet adott tagjainak lelkiismereti szabadságuk szerint, hogy mely pártra szavazzanak, hova lépjenek be, az önkormányzati választásoknál pedig arra is buzdított, hogy akár önálló erőként lépjenek fel, vagy más haldó helyi politikai erőkkel lépjenek szövetségbe.

(folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

Társaságunk első perctől kezdve, a politikai helyzetet reálisan számba véve, **a baloldali erőkkel való összefogásra törekedett.** A kerek-asztal tárgyalásokon és később is jól együtt tudtunk működni különösen a szakszervezetekkel, az antifasiszták szövetségével, a Baloldali Alternatívával, s a később megalakuló Marxista Egységplatformmal, Marx Társasággal, az Összefogás az MSZMP-ért platformmal, az ún. huszonegyekkel: a Magyarország Szocialista Megújulásáért mozgalommal. A későbbiekben pedig, nézetkülönbségre való tekintet nélkül, az MSZP baloldali tömörüléseivel is, s más haladó civil szervezetekkel, mindig **a napirenden lévő fő együttes cselekvésre** összpontosítva figyelmünket.

A **Nemzeti Kerekasztal tárgyalásokon**, a jegyzőkönyvek hitelesen igazolják: mi a társadalmi szervezetek oldalán mindig szigorúan **“a szocialista megújulásért”** emeltünk szót, s csakis ilyenbe mentünk bele. Kritikai módon nem egyszer szembe kellett kerülnünk az MSZMP akkori delegációja vezetői és szakértői egy részével is, sőt mondhatni *nagy részével.*

Társaságunk véleményéről álljon itt egy még nem publikált állásfoglalás néhány részlete, amely az 1989 június 23.-i döntő fontosságú KB ülés előtt íródott az MSZMP főtítkárának: *“A Münnich Ferenc Társaság kommunistáinak tömeges véleményét közvetítve kérjük, hogy a mellékelt állásfoglalást hozza a KB tagjainak tudomására. Amennyiben szükségesnek tartja, tartalmát hozza nyilvánosságra a párt központi sajtójában. Állásfoglalásunk nyerjen elhelyezést és maradjon meg az utókor számára”.*

Az állásfoglalásban, többek között ilyenek kerültek rögzítésre: *“A hazánk számára oly életbe vágó és sorsdöntő szocialista reformfolyamatok kísérő jelenségeként felerősödtek társadalmunk bizonyos köreiben a jobbra tolódás, a burzsoá restauráció törekvései. Ezek szembeütő bátorítást és támogatást élveznek bizonyos hivatalos és külső hatalmi tényezők, gazdasági körök, ideológiai és propaganda szervek részéről... Elkötelezett támogatói vagyunk a szocialista fejlődésünkben keletkezett deformációk kiigazításának, a nemzetközi szocialista fejlődésben érlelődő valódi reformtörekvések hazai alkalmazásának, az európai biztonság és a kölcsönös békés egymás mellett élésnek. De ellene vagyunk az olyan ködös “új európaiságnak” és a jelző nélküli “demokratizálás” fogalmainak, amelynek örve alatt a gyakorlatban országunkat, társadalmunkat, gazdaságunkat távolítják a haladás nemzetközi*

erőitől.” Az állásfoglalás azt is kinyilvánította egy másik pontban: *“Aggódva érzékeljük a szocialista és a haladó erők megosztottságának fokozódását, ennek mesterséges élezését. Ezzel szembe kell fordulni annak érdekében, hogy szét ne szakadjon a haladó erők azon összefogása, amely előfeltétele népünk szocialista vívmányai megőrzésének, gazdasági-társadalmi válságunk leküzdésének, nemzetünk korszerű megújulásának.”* Állásfoglalásunk leszögezte: *“Ideje volna tanulni saját hibáinkból! Ezzel újabb hibák elkövetésétől kívánunk óvni, éppen a hazai és nemzetközi munkásmozgalom valódi megújulása érdekében.”*

Társaságunk megalakulása után hente zsúfolásig megtelt az óbudai Magyar utcai művelődési otthon nagyterme életbevágóan fontos politikai vitákra. Sorra alakultak meg helyi szervezeteink a budapesti kerületekben, a vidéki nagyvárosokban, de a munkás-és parasztmozgalom hagyományos kisebb településein is, főleg a kohász és bánya városokban, kiváló termelőszövetkezeti községekben. Tagságunk ekkor elérte, sőt túl is haladta a 8-10.000-et, s hamarosan a jobboldali, de a párton belüli reformkörök támadásainak is keresztübe kerültünk.

1989 szeptember 2-3.-án a budapesti egyetem Gólyavárában megrendezett **I. országos közgyűlésünk** nagy figyelmet keltett az eszméinkhez hű maradt szilárd kommunisták körében. *Grósz Károly* – bár nem ellentmondások nélküli – üdvözlő levelében a harc továbbfolytatására buzdított bennünket. A nézetek éles ütközését sem nélkülöző vita sokban gazdagította a **“Hazánk szocialista megújulásáért”** címet viselő komplex politikai-gazdasági-kulturális-külpolitikai és a baloldali munkásmozgalmat építő programunkat. Ez a kiterjedt, kollektív munkával kidolgozott koncepció, egyik fontos elméleti alapját képezte később a pártszakadás után, az MSZMP újjászervezése politikai nyilatkozatának, majd programjának.

A közgyűlés vitájáról annyit el kell mondanunk, hogy az akkori pártvezetés

részéről kiküldött, ma már nevükkel is feledésbe merült felszólalók, elsősorban a fenntartásaikat, ellenvetéseiket hangoztaták, mondhatni a közgyűlés egészének ellenérzésével találkozva. A közgyűlés első elnökünket, a már koros **Kovács István** bácsit, a nemzetközi – dél-amerikai, spanyol – antifasiszta harc jeles alakját, tiszteletbeli elnökévé, **dr. Aggod József** egyetemi tanárt a társaság elnökévé, **Berényi Ferencet** országos titkárrá választotta. A közel száz tagú választmányba elvhu kommunisták, baloldali hazafiak, kitűnő szakemberek egész sora került. Ismert tudósok, jeles közéleti emberek, ipari és mezőgazdasági munkások kiválóságai, az újjászervezett MSZMP-Munkáspárt első munkás alelnöke, az MSZP Baloldali Tömörülésének egyik szervezője, Füzesabony ma is közmegbecsülésnek örvendő alpolgármestere, sok cikluson keresztül Rákospalota önkormányzati képviselője, a mai MSZMP helyettes titkára és mások találhatók ebben a névsorban.

A további fejleményekről annyit: az un. **“sarkalatos törvények”** életbeléptetésének elindításával, a választások kiírásával a Münnich Társaság **új helyzet elé került.** Káderei és tagságának nagy része elsősorban a baloldali pártokban (nagyobbik része az újjászervezett MSZMP-ben, kisebbik az MSZP baloldalán) folytatta mozgalmi tevékenységének zömét. Már 1990-ben széleskörű, nyílt vita bontakozott ki arról: mi lehet társaságunk sajátosan új rendeltetése az új helyzetben. Végül is 1991-re az az álláspont kristályosodott ki, hogy a társaság **a szélesebb baloldali szövetségszervezés érdekében** vállaljon új jellegű feladatokat. Ezeket az új tennivalókat jobban kifejezte, a megelőző örökséget töretlenül vállalva és továbbfolytatva, a **MÁJUS ELSEJE TÁRSASÁG** elnevezés. Ezzel szervezetünk **egyértelműben civil szervezethez működött tovább, s jellegét tekintve mindenekelőtt a baloldali munkásmozgalmi erők együttműködésének erősítésén igyekszik munkálkodni, s a haladó dolgozókat ennek az ügynek megnyerni.**

Részlet Társaságunk I. Országos Közgyűlésének Állásfoglalásából

(1989. szeptember 2-3.)

Meggyőződésünk, hogy a baloldali demokratikus erők együttműködése nélkül nem valószínűsíthető meg hazánkban **a valamennyi konstruktív erőt közös cselekvésre szólító szélesebb haladó népi-nemzeti összefogás.** Ezt elképzelhetetlennek tartjuk a szakszervezetek, a szövetkezetek, a haladó értelmiségi szervezetek, női és ifjúsági mozgalmak cselekvő közreműködése nélkül. De helye van ebben a haladó népi-nemzeti tömörülésben minden olyan pártnak és társadalmi szervezetnek is, amely konstruktívan hozzá akar járulni nemzeti megújulásunk sorsfordító történelmi feladatainak megvalósításához. Ilyen értelemben a Münnich Ferenc Társaság kész együtt munkálkodni a haladó népi-nemzeti összefogás minden hívével, csoportosulásával és tömörülésével.

Aggod József:

Társaságunk jelen időben

Társaságunk alakulásának 15. évfordulójára emlékezünk. Fél emberöltő telt el azóta, hogy társaságunkat létrehoztuk! Sok mindent megéltünk személyes életünkben és a társadalom életében is. Azt hiszem, szívesen beszélneink most arról, hogy *akkor* tévedtünk, hogy túl sötéten láttuk a változások várható árnyoldalait. Sajnos, ezt nem tehetjük! Kétségtelen, hogy vannak pozitívumok is. Például, a demokrácia formális keretei tágabbak, és ezt mi nagyra értékeljük. Az árnyoldalak azonban sok szempontból sötétebbek annál is, ahogy akkor gondoltuk. A világ nem lett sem egyszerűbb, sem békésebb! Háború van most a nagyvilágban – idézhetnénk a költőt – és ennek immár (bárhogyan is történt) magyar áldozata is van. Az emberek többségének hétköznapi létbiztonsága, biztonságérzete nem javult, inkább rosszabbodott! Bocssák meg nekünk, ha mi – más demokratikus erők között – erről nem hallgatunk!

Mi mindig vállaltuk múltunkat, de nem voltunk és *nem vagyunk múltba nézők!* A mindenkori jelenidőben a jövő felé tekintünk. Ezt tettük első Országos Gyűlésünkön is, amikor elfogadtuk *Hazánk szocialista megújulásáért* című határozatunkat és Felhívásunkat. Ma is vállaljuk az ebben foglaltakat.

Társaságunk alapító tagjai ott vannak mindhárom mai baloldali párt és csaknem valamennyi baloldali civil szervezet alapítói között. Az első időkben társaságként is vállaltunk pártpolitikai szerepet. Az MSZMP újjászervezése óta *társaságként* politikai véleményt nyilvánítunk, pártpolitikai tevékenységet azonban nem folytatunk. Bizonyos fokig megértem, hogy a politikai bélyeggyűjtés mai légkörben, a politikai kultúrának csúfolt acsarkodás légkörében szokatlan és érthetetlen a mi álláspontunk: Mi, Társaságunkban a kritikai elhatárolódások helyett, az *együttműködésre* törekszünk. Ennek nagyon prózai oka is van: ha egyáltalán létezni akarunk, mást nem is tehetnénk a Társaságunkhoz tartozók baloldali meggyőződésének különbözőségei miatt.

Az, hogy társaságként nem vállalunk pártorientációs tevékenységet, természetesen nem érinti társaságunk tagjainak *egyéni* politikai szabadságjogait. Egyéni politikai állásfoglalásában azonban senki sem hivatkozhat társasági pártpolitikai állásfoglalásra, mert ilyen nem létezik!

1991-ben – eszményeink fenntartásával – megváltoztattuk Társaságunk nevét. A május elseje névvel is megerősítettük természetes kötődésünket a munkásmozgalomhoz, ennek hagyományaihoz. Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy Társaságunk

alakulása óta a haladó demokratikus, hazafias erők együttműködésén fáradozik!

Társaságunk alakulása óta közéleti és szociális típusú mozgalom. Ezt azért is hangsúlyozom, mert manapság ismét megpróbálják hátrányos helyzetbe hozni a baloldali közéleti civil szervezeteket. Pedig a közéleti, a szakmai és a szociális feladatok gyakran összefonódnak. A mi esetünkben például ma már nehéz lenne eldönteni, hogy aktivistáink melyiket szervezték előbb: Társaságunkat vagy az Óbudai Rászorultakat Segítő Szervezetet? Ha ezt nem hangsúlyoznánk, megsértenénk Androvics Laci bácsi emlékét, vagy Csányiné Adorján Ildikó áldozatos munkáját.

1998 óta *közhasznú szervezetként* működünk. Olyan feladatokat vállaltunk ezzel, amelyeket már egyébként is végeztünk, s amelyeket akkor is végeznénk, ha feladnánk a közhasznúsági minősítést. Külön is érzékenyek vagyunk az *emberi jogok megsértésére*. Ilyen ügyekben többször fel-emeltük szavunkat. Társaságunk egyik alelnöke, Pataki Mihály résztvett az Európai Szociális Fórum munkájában.

Az is igaz, hogy a közhasznú minősítés előnyeit eddig nem tudtuk kellően kihasználni. Nem sikerült pályázatot nyernünk. Az adójóváírás lehetőségét csak minimálisan tudtuk kihasználni, főleg azért, mert a mi tagjaink és szimpatizánsaink nem a gazdag adózók között vannak. Kisebb mértékben azonban arról is szó van, hogy tagjaink nem egy esetben nem értik e lehetőségek jelentőségét, kihasználásuk módját, nem tesznek meg mindent azért, hogy támogatókat szerezzenek Társaságunknak. Saját szűkös anyagi forrásaitak pedig nem elsősorban Társaságunk javára fordítják.

Társaságunk jövőjén gondolkozva, látnunk kell, hogy ennek emberi, szervezeti, anyagi, koncepcionális feltételei vannak. Mindenekelőtt, szükséges saját szerveze-

teinket megerősíteni, ahol kell és lehet, újjászervezni. Országos Intéző Bizottságunk többször kinyilvánította azt, hogy, *aki valamikor belépett Társaságunkba, - és nem lépett ki - mi Társaságunk tagjának tekintjük*. Ugyanakkor tudjuk, hogy sokan vannak, akiknek – legtöbbször nem is saját hibájukból – meglazult szervezeti kötődésük fonala. Azért is kértünk újabb nyilatkozatot, hogy az évfordulónk kapcsán, alkalmat és lehetőséget teremtsünk egykori tagjainknak arra, hogy kifejezzék Társaságunkhoz való tartozásukat. Nem mellékesen, a Társaságunk működési és létfeltételeit biztosító pályázatok elnyeréséhez *is szükséges* számot adnunk legalább 7 megyei szervezetünk működéséről. Tudnunk kell azonban azt is, hogy semmiféle külső támogatás nem mentesít bennünket az önfenntartás kötelezettsége alól.

Amíg Társaságunk jelenlegi helyiségét tartani tudjuk, itt rendszeresen összejöhethetnének kötetlen eszmecsere tagjaink, például az *alapító tagok klubja* címen. Ennek fórumát fel lehetne használni, például arra, hogy részletesebben megismerjék és megvitassák a *társaságunk történetével kapcsolatos dokumentumokat*, amelyekről itt Széchy Andrásról hallottunk.

Szeretnék felvetni még egy dolgot. A különböző baloldali szervezetek – legalább is szavakban - szívesen keseregnek a szétforgácsoltág miatt. Nos, a Május Elseje Társaság Alapszabálya évek óta tartalmazza a *kollektív, társult tagság* lehetőségét. Vagyis azt, hogy más civil szervezetek – önállóságuk fenntartásával – csatlakozhatnak Társaságunkhoz. Mi nem erőszakolunk senkit, de ajtónk nyitva állt, és nyitva áll az együttműködők előtt. Ez lehetne a szavakon túlmutató összefogás egyik esélye.

(A Május Elseje Társaság Ünnepi Országos Gyűlésén elhangzott előadás rövidített változata.)

Közlemény

A Május Elseje Társaság 2003. november 22-én XI. Ünnepi Országos Gyűlésen emlékezett a Társaság alakulásának 15. évfordulójára. (A jogelőd, Münnich Ferenc Társaság 1988. november 11-én alakult.)

Az Ünnepi Gyűlésen Berényi Ferenc tiszteletbeli elnök köszöntőjét Széchy András, Aggod József, Kalmár András előadásai követték.

Az Ünnepi Országos Gyűlés közfelkiáltással *állásfoglalásokat* fogadott el a *Társaság feladatairól*, a *szélsőségek elleni fellépésről*.

Ugyancsak közfelkiáltással fogadtuk el a *Társaságunk új Örökös Tagjaira* vonatkozó előterjesztést **Széchy András, Tóth**

Lajos, illetve posztumusz **Kovács István** és **Ungor Tibor** személyére.

Kiemeltük *területi (megyei) szervezetek újjászervezésének fontosságát*.

Állást foglaltunk abban is, hogy megszervezzük *alapító tagjaink klubját*. Ez Örökös Tagjaink védnöksége alatt működik majd. Ennek megszervezésére, beindítására *Széchy András* történetét, Társaságunk egyik alapítóját, Örökös Tagját, OIB-tagunkat kértük fel.

Társaságunk Országos Intéző Bizottsága 2003. december 13-án értékelte az Ünnepi Országos Gyűlés tapasztalatait, és foglalkozott a Nemzeti Civil Alapprogram létrehozásával, ennek tanulságaival.

Budapest, 2003. december 16.

Aggod József elnök

ÁLLÁSFOGLALÁS

Társaságunk megalakításának tizenötödik évfordulójára emlékezünk. Áttekintve a kezdetek viharos éveit, értékelve hazánk mai helyzetét, megállapíthatjuk: ma is van teendőnk.

Alig hónapokkal megalakulásunk után, a Münnich Ferenc Társaság tevékeny szerepet vállalt a Nemzeti Kerekasztal Harmadik Tárgyalófél csoportjában. Szükségesnek tartotta részvételét a társadalom által elért eredmények megvédése, a fellépett hibák kijavítása érdekében. De szükségesnek tartotta részvételét azért is, amit az 1989. június 13-i nyitó plenáris ülésen a harmadik tárgyalófél szóvivője felszólalásában így fejezett ki: "Vállalt célkitűzésünk a szélsőségek elleni fellépés, a társadalmi centrum egyensúlyának megőrzése."

Másfél évtized után összegyűlve, meg kell állapítanunk, hogy társadalmunk közérzete egyre romlik. Közbevetőleg meg kell állapítanunk, hogy így érzik a társadalom nem csekély olyan más részei, csoportjai is, amelyek 1989-ben a rendszerváltás előkészítői vagy végrehajtói voltak, őszintén bízva a "tisztá" demokrácia létrehozásának lehetőségében.

A 2002. évi választások előtt sokakban alakult ki félelemérzet, amelyet csak növelt a választásokon vesztes fél által gerjesztett, a vereségbe belenyugodni nem tudó családi hisztéria. A "másik Magyarország" meghirdetése, egyes méltóságok és kiemelkedő fontosságú főtisztviselők, közszereplők magatartása, stb. gyorsuló ütemben növeli a társadalmi nyugtalanságot. A kormány választásokat követő néhány jóléti intézkedése ellenére is létező anyagi különbségek növekedése, az emberi méltósághoz való egyenlő jogot, az állampolgári jogegyenlőséget egyre inkább sértő közszellem terjedése, mindinkább a szélsőségek erősödéséhez teremti meg a talajt. A büntetlenül elkövethető visszaélések, a korrupció tömeges terjedése, a felelősségre vonás lehetőségének az elbírálása egyedül hivatott bíróság elől való elzárása már az állami intézményrendszer tekintélye összeomlásának veszélyét vetíti előre. Az utóbbi hetek néhány bírósági ítélete s az azok bírálatát követően az észrevételt tevők elleni hangulatkeltés, felelős közjogi méltóság által a büntetőjoggal való fenyegetésük végkép elfogadhatatlan helyzetet teremtenek.

Nem kívánunk egyes ítéleteket, vagy bírakat kiemelni, kifogásolni. A bírák csakis a törvénynek vannak alávetve. Hivatkozunk azonban a törvényhozók felelőségére, teremtsék meg a kiegyensúlyozott, a köznyugalmat biztosító, az emberi jogok, az emberi méltóság, az állampolgári jogegyenlőség érvényre jutását lehetővé tevő élet feltételeit. A társadalom értelmére hi-

vatkozunk, kiállításával vessen gátat az elszabaduló indulatoknak, az erőszakos eszmék terjesztésének, amelyek az elmúlt évszázadban embertársaink százezreinek elpusztításához, hazánk végveszélybe kerüléséhez vezettek. Ha nem felejtsük, hogy a korábbi pusztító katasztrófák is kis tűzcsóvakkal kezdődtek, akkor még van lehetősége és értelme az összefogásnak, a szélsőségek elleni fellépésnek, a társadalmi egyensúly megőrzése érdekében.

Budapest, 2003. november 22.

**Május Elseje Társaság
Ünnepi Országos Gyűlése**

Felhívás

A Május Elseje Társaság **alapító tagjainak klubja** első összejövetelét 2004. február 17-én, kedden 14.00 órákor tartja a Társaság helyiségében. (Budapest, II. Zsigmond tér 8. I. emelet.)

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Dr. Széchy András
Országos Intéző Bizottság tagja

OLVASTA

a Varga Imre szobrászművésszel készült interjút a "168 óra" c. lap 2003. 51-52. számában?

(részlet)

A riporter kérdése: *A múlt rendszerben volt könnyebb szobrászknak lenni, vagy most?*

Varga Imre válasza:

Annak idején úgy kellett eleget tenni a propagandacéloknak, hogy közben az ember a saját véleményét is kifejezhesse. S noha a diktatúra megszűnt, a politikai függés, ha nem is nyíltan, de ma is jelen van. Azt kell mondanom: a politikai elvárások, nyomtatékok sokkal erősebben, mint régen. Manapság ugyanis minden a pénztől függ, a pénzt viszont a politika "irányítja". Azelőtt, ha botrányok árán is, kinnal-keszervel, de végül el lehetett fogadtatni szobrokat a hatalommal. Ma amit a politika nem akar, az el sem készül: a művész – mondjuk – nem kap pénzt a szobor kiöntésére. Ennyi. El van intézve. Már ideológiai kifogásokat sem kell találni.

Tisztelt Országos Gyűlés!

Szeretettel köszöntöm a résztvevőket, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei és a Miskolc városi alapító tagok nevében.

A Münnich Ferenc Társaság megalakulásának 15. évfordulóján alkalom nyílik az eltelt időszak történéseinek felidézésére, emlékezésre. 1988. november 11-e után az országban, így Miskolcon is zsúfolásig megtelt teremben gyűltünk össze, és vettük számba a tennivalókat. Az akkor bennünket ért stressz, mely csak fokozta az izgalmi állapotunkat, nagy akaratot és összefogást tükrözött, elért vívmányaink védelmét illetően. Egyre világosabbá vált, majd a "puccs kongresszus" után beigazolódtott ráérzésünk, hogy itt a szocialista rendszer megdöntéséről van szó, és ez a két nagyhatalom megegyezése alapján világméretűvé vált.

A legfontosabb volt, hogy létrehozzuk az MFT segítségével az új MSZMP-t, a későbbi Munkáspártot. Az MFT első vonala a párt vezetőivé vált, illetve mint én is, az MFT megyei elnöke lettem, mely máig is érvényes.

A tagság viszont a rendszerváltással, a történet változásokkal egyre inkább a pártba való egyirányú feladatok végzésére vállalkozott, és az MFT névváltoztatása - "Május Elseje Társaság" - után néhány főre lecsökkent. A távolmaradásnak számtalan oka van (betegség; egy szervezetben, a pártban gondolkodás; a csalódások okán befelé fordulás; társas élettől való elfordulás), de az eszméhez mindannyian hűek maradtak, nem fordítottak köpönyeget.

A feladat tehát adva van: közösségi-társasági életbe kell az idős embereket összefogni. Az elképzelésemet, mely szerint klubok létrehozásával és pezsgő klubélettel, mely biztosítja kulturális, idős sport, egészségügyi, szociális, természetjárás, szórakoztató hasznos szabadidő eltöltésre a programot, kirándulást, külföldi túrákat. Valamint hagyományörzésre és végtisztességgel kapcsolatos munkára van szükség. Ezt a kezdeményezést az OIB támogatta. Végül is a miskolci és a megyei vezetők is támogatták.

Így alakult a **Nyugdíjas Klub**, melynek nyilvántartásba vétele folyamatban van. Az alapító tagok nagy reményt fűznek e társadalmi civil szervezethez, melynek azóta a létszáma is egyre gyarapodik.

E Klub november 11-ei megalakulásával is tisztelgünk a Társaság 15. évfordulóján. A Klub minden jelenlegi és későbbi tagjával együtt sok sikert, erőt-egészséget, jó közösségi életet kívánok.

Kalmár András
klubalapító és OIB tag, Miskolc

FÁKLYA

A Május Elseje Társaság híradója

Felelős kiadó: Dr. Aggod József
Felelős szerkesztő: Berényi Ferenc
Szerkesztő: a Szerkesztőbizottság.
Tagjai: Ferencz Lajos,
Kovács György, dr. Orbán Péter,
Tabák Sándor, dr. Tóth Miklós.

Cím: 1023 Budapest, Zsigmond tér 8.
Telefon: 335-4236
Nytsz.: B/PHF/805/1991
Internet: www.extra.hu/faklya
E-mail: faklya@extra.hu
Nyomda: Unió-Kuvert Kft. Budapest